

3. ปัจจัยความเสี่ยง

ก่อนตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัท นักลงทุนควรใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบในการพิจารณา ปัจจัยความเสี่ยงในหัวข้อนี้รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่ปรากฏในเอกสารนี้ ทั้งนี้ปัจจัยความเสี่ยงดังกล่าวมิได้เป็นปัจจัยความเสี่ยงทั้งหมดที่มีอยู่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อหุ้นสามัญของบริษัท ดังนั้นปัจจัยความเสี่ยงอื่นๆ ที่บริษัทมีทราบในขณะนี้หรือที่บริษัทเห็นว่าเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่ไม่เป็นสาระสำคัญในปัจจุบัน อาจเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัทในอนาคต

3.1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

3.1.1 ความเสี่ยงจากวัตถุดิบสำคัญมีราคาผันแปรไปตามราคาซื้อขายของตลาดโลก

บริษัทเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยางใน และยางนอกสำหรับรถจักรยานยนต์ ซึ่งต้องใช้สินค้าประเภทยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ เป็นหลักในการผลิต ทั้งนี้ ราคายางธรรมชาติจะมีความผันแปรไปตามราคาซื้อขายในตลาดโลก กองทุนเก็งกำไรสินค้าโภคภัณฑ์ (Commodity Hedge Fund) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และราคาน้ำมันซึ่งเป็นวัตถุดิบของยางสังเคราะห์ราคาแพงขึ้น จะส่งผลให้ความต้องการซื้อขายธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น และผลักดันให้ราคายางธรรมชาติเพิ่มสูงขึ้นด้วย ซึ่งหากราคายางพาราในตลาดโลกสูงขึ้น ในขณะที่บริษัทไม่อาจจะสามารถผลกำไรค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่ลูกค้าให้สูงขึ้นได้ตามต้นทุนที่เพิ่มขึ้นทั้งจำนวน ดังนั้น หากราคายางธรรมชาติปรับตัวสูงขึ้น บริษัทไม่อาจปรับราคายางรถ เพิ่มขึ้นได้ทันเวลา และบริษัทจึงอาจได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคายางดังกล่าว ซึ่งมีผลให้อัตรากำไรลดลงอย่างมีนัยสำคัญ หรือประสิทธิภาพขาดทุนได้

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี 2544-2551 ไทยสามารถส่งออกยางพาราได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีความต้องการซื้อจากประเทศจีนเป็นปัจจัยสำคัญหลัก ในปี 2549 ราคายางเริ่มมีราคาแพงขึ้นเนื่องจากราคายางสังเคราะห์มีราคาแพงขึ้น ผลักดันให้ราคายางธรรมชาติมีราคาเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ตั้งแต่ปี 2551 ราคายางพาราในตลาดโลกมีราคาลดต่ำลง เนื่องจากเดิมยุคที่เศรษฐกิจจีนกำลังเติบโตส่งผลให้ความต้องการในการใช้ยางได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้ราคายางพาราพุ่งสูงขึ้นจนกระทั่งเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกาหรือที่เรียกกันว่าวิกฤตการณ์แฮมเบอร์เกอร์ ส่งผลกระทบต่อราคายางพาราตกต่ำลงมาจนถึงราคาประมาณ 50-60 บาทต่อกิโลกรัม และในเวลาต่อมาได้ปรับตัวสูงขึ้นอีกครั้งจนถึงราคาประมาณ 196 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งที่กล่าวมาเป็นผลกระทบโดยตรงในการเพิ่มขึ้นและลดลงของราคายางพาราซึ่งส่งผลให้บริษัทมีผลประกอบการขาดทุนในปี 2554 โดยอาจกล่าวได้ว่าราคาผันผวนของราคายางพารา ขึ้นอยู่กับอุปสงค์ อุปทานของตลาด ปริมาณการเติบโตของรถยนต์ รวมทั้งราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกด้วย ซึ่งปัจจุบันราคายางมีแนวโน้มที่จะลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุเนื่องมาจากปริมาณของอุปทานยางพาราในตลาดที่มีมาก ซึ่งแสดงข้อมูลได้ตามกราฟด้านล่าง

ตารางราคาขางพารา รอบระยะเวลา 10 ปี (2547-2556)

ที่มา : Tocom (และได้แปลงค่าจากเงินเยนเป็นเงินบาทโดยใช้ Exchange rate ด้วยอัตราปิด ณ วันนั้น)

ปัจจุบัน บริษัทมีนโยบายการสั่งซื้อวัตถุดิบขั้นต่ำในสต็อกสำหรับการผลิตประมาณ 1 เดือนล่วงหน้า และไม่มีนโยบายการกักตุนเพื่อการเก็งกำไร บริษัทมีนโยบายการบริหารความเสี่ยงโดยกำหนดราคาขายให้มีส่วนต่างกำไรในระดับที่จะสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบได้ในระดับหนึ่ง แต่ระดับราคาขายดังกล่าวจะยังคงเป็นราคาที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยบริษัทเน้นที่การควบคุมต้นทุนเป็นหลัก ซึ่งหากราคาขางพาราดีมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องบริษัทจะพิจารณาปรับราคาเพิ่มขึ้นตามราคาวัตถุดิบได้ นอกจากนี้ บริษัทจะตรวจสอบราคาขางพาราดีอย่างใกล้ชิด เพื่อคาดการณ์สถานการณ์และแนวโน้มของราคาและปริมาณความต้องการใช้ขางพาราดีในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยอาศัยประสบการณ์และความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้จัดหาขางพาราดีและขางสังเคราะห์ในการประกอบการตัดสินใจในการสั่งซื้อวัตถุดิบและวางแผนการผลิตสินค้าได้อย่างเหมาะสม

ผลิตภัณฑ์ของบริษัทจะใช้วัตถุดิบประเภทขางพาราดีเป็นส่วนประกอบสำคัญของการผลิต หากพิจารณาจากการสั่งซื้อที่เกิดขึ้นจริงในช่วง 3 ปีย้อนหลัง (2554-2556) พบว่ามีการสั่งซื้อวัตถุดิบประเภทขางพาราดีคิดเป็นประมาณร้อยละ 25 ของมูลค่าการซื้อวัตถุดิบรวม นอกจากนั้นยังมีวัตถุดิบอื่น ๆ เช่น ขางสังเคราะห์ เขม่าดำ ไนลอนผ้าใบ และสารเคมี เป็นต้น ซึ่งราคาของขางพาราดีจะมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและกำไรขั้นต้นในแต่ละปี โดยเฉพาะในปี 2556 ราคาปรับตัวลดลงทำให้บริษัทจะมีกำไรขั้นต้นที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (อธิบายผลกระทบของต้นทุนขางพาราดีที่หัวข้อ 16.1.2 การวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน)

3.1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่หรือน้อยราย

ในปี 2556 บริษัทขายสินค้าประเภท ขางใน และขางนอก ให้กับลูกค้ารายใหญ่จำนวน 2 ราย ได้แก่ บริษัท FUNG KEONG RUBBER MFY (M) SDN BHD (“FKR”) ซึ่งเป็นบริษัทผู้จัดจำหน่ายยางรถจักรยานยนต์ในประเทศมาเลเซีย และบริษัทตัวแทนจำหน่ายไทยรายหนึ่ง โดยบริษัทมีรายได้จากการขายให้ลูกค้า 2 รายดังกล่าวเป็นสัดส่วนที่สูง เท่ากับจำนวน 361.18 ล้านบาท และ 293.22 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 41.83 และ 33.96 ของรายได้รวม และยอดขายสำหรับระยะเวลา 6 เดือนแรกของปี 2557 บริษัทมียอดขายให้แก่ลูกค้ารายใหญ่ 1 ราย คือ บริษัท FUNG KEONG RUBBER MFY (M) SDN BHD (“FKR”) เท่ากับจำนวน 182.91 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 46.22 ของรายได้รวม

FKR เป็นลูกค้าของบริษัทตั้งแต่ปี 2547 และมีการทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท โดยมีอายุสัญญา 5 ปี และมีการต่ออายุสัญญาต่อเนื่อง ซึ่งสัญญาฉบับปัจจุบันจะหมดอายุในปี 2562 (รายละเอียดของสรุปสัญญาอยู่ในหัวข้อ 5.3) สำหรับตัวแทนจำหน่ายในประเทศไม่ได้มีรายการซื้อขายกับบริษัทอีก โดยบริษัททำการขายสินค้าโดยตรงไปยังลูกค้าเลย

อย่างไรก็ดี เนื่องจากธุรกิจขายยางจักรยานยนต์ มีผู้ประกอบการรายใหญ่ที่เป็นคู่แข่งกันโดยตรงกับบริษัทอีกหลายราย ดังนั้นจึงมีโอกาสที่ลูกค้าจะไม่ต่อสัญญากับบริษัทหรือหันไปซื้อสินค้าบางส่วนจากคู่แข่งกัน หากบริษัทต้องสูญเสียลูกค้ารายดังกล่าวไปจะมีผลต่อรายได้และฐานะการเงินของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ และหากบริษัทไม่สามารถหาลูกค้ามาทดแทนได้อาจมีผลต่อความอยู่รอดของธุรกิจของบริษัทในระยะยาวหากไม่มีคำสั่งซื้อสินค้าอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีแผนการกระจายสินค้าไปยังลูกค้ากลุ่มอื่นมากขึ้นและเน้นการสร้างแบรนด์ของบริษัทเองให้มีความแข็งแกร่งมากขึ้น

3.1.3 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้บริหารและบุคลากรที่มีประสบการณ์และความสามารถ

เนื่องจากธุรกิจของบริษัทต้องใช้ความรู้ความชำนาญ รวมถึงประสบการณ์ของผู้บริหารและบุคลากรในขั้นตอนการผลิตและการขายและการตลาด โดยเฉพาะความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าโดยที่ผ่านมา จะมีการสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้าเดิมของบริษัทอย่างต่อเนื่อง หากมีการขายการผลิตมากขึ้น จึงจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการขายตลาดให้กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งหากบริษัทสูญเสียผู้บริหารหรือบุคลากร อาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อบริษัทได้ บริษัทจึงได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพในการทำงาน โดยจัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานทั้งพนักงานเก่าและพนักงานใหม่อย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ บริษัทได้มีการพึ่งพิงผู้บริหารหลักของบริษัท คือ นายชัยสิทธิ์ สัมฤทธิ์วิชชา ในฐานะกรรมการผู้จัดการ ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการผลิตและเข้าใจในธุรกิจเป็นอย่างดี รวมถึงเป็นผู้มีความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้าในการทำการตลาดของบริษัท อย่างไรก็ตาม กลุ่มครอบครัวของนายชัยสิทธิ์ สัมฤทธิ์วิชชา ในฐานะเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัทด้วย จึงคาดว่าบริษัทจะยังสามารถรักษาผู้บริหารดังกล่าวให้อยู่กับบริษัทได้ต่อไป อีกทั้งพนักงานระดับสูงและระดับหัวหน้างานซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการผลิตและเทคนิคการผลิตต่าง ๆ โดยคนกลุ่มนี้เป็นคนที่ทำงานกับบริษัทมานาน ซึ่งบริษัทคาดว่าจะรักษาคนกลุ่มนี้ไว้ได้ด้วยเช่นกัน

3.2 ความเสี่ยงด้านการเงิน

3.2.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

เนื่องจากบริษัทมีลูกหนี้การค้าและเจ้าหนี้การค้าเป็นสกุลเงินต่างประเทศ โดยในปี 2556 และช่วง 6 เดือนแรกของปี 2557 บริษัทมีการสั่งซื้อวัตถุดิบประเภทยางสังเคราะห์ ยางรีคอม ในลอนผ้าใบ และจิววาล์วยางใน จากต่างประเทศคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 24.04 และร้อยละ 29.80 ของยอดซื้อวัตถุดิบรวม และมีการจ่ายชำระเงินเป็นเงินสกุลเหรียญสหรัฐ ในขณะที่รายได้ของบริษัทสำหรับปี 2556 และช่วง 6 เดือนแรกของปี 2557 ส่วนหนึ่งประมาณร้อยละ 44.70 และ ร้อยละ 50.13 ของรายได้จากการขายรวมตามลำดับ เป็นเงินสกุลดอลลาร์สิงคโปร์ และส่วนที่เหลือเป็นรายได้ที่เป็นเงินบาท และในปี 2556 และช่วง 6 เดือนแรกของปี 2557 บริษัทได้ซื้อเครื่องจักรเป็นเงินตราต่างประเทศเป็นเงินสกุลเหรียญสหรัฐ เงินยูโร และเงินหยวน โดยมีมูลค่าทรัพย์สินประมาณ 54 ล้านบาท และ 34 ล้านบาท ตามลำดับ

ดังนั้น บริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งหากเงินบาทปรับตัวอ่อนค่าลงจะกระทบต่อการเงินของบริษัททางด้านเจ้าหนี้การค้าทำให้บริษัทมีค่าใช้จ่ายจากผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน เมื่ออัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่บริษัทบันทึกต้นทุนวัตถุดิบเมื่อได้รับวัตถุดิบกับวันที่จ่ายชำระหนี้ และในทางกลับกันบริษัทจะมีรายได้จากผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเมื่อเงินบาทแข็งค่าขึ้น หากอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่บริษัทบันทึกรายได้จากการขายคือวันที่ส่งมอบสินค้าให้ลูกค้าสูงกว่าอัตราแลกเปลี่ยนในวันที่บริษัทได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้การค้า

แต่ทั้งนี้ การที่บริษัทได้ทำสัญญาขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสำหรับลูกหนี้การค้า(ขาย)เนื่องจากมีสัดส่วนรายได้ค่อนข้างมาก ส่วนด้านเจ้าหนี้การค้า (ซื้อวัตถุดิบ) มีจำนวนไม่มากนัก บริษัทไม่ได้ทำสัญญาซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า จึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนประมาณ 30 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาจากวันที่บันทึกบัญชีมูลค่าของของเข้าจนถึงวันที่ชำระเงินและเปลี่ยนภาระหนี้เป็นเงินสกุลบาท ส่วนค่าเครื่องจักรบริษัทได้รับผลกระทบจากกำไร/ขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนในกรณีที่ผลต่างระหว่างอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่บริษัทจ่ายเงินมัดจำค่าเครื่องจักรบางส่วน และจ่ายเงินค่าเครื่องจักรส่วนที่เหลือกับวันที่บริษัทได้รับมอบกรรมสิทธิ์ในเครื่องจักรตามวันที่ในใบขนขาเข้า โดยบริษัทจะมีการประเมินสถานการณ์ในการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนและติดตามความเคลื่อนไหวของสกุลเงินเหรียญสหรัฐอย่างใกล้ชิดอย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากการซื้อเครื่องจักรจะไม่มีต่อเนื่องและจะหมดไปเมื่อบริษัทได้ชำระค่าเครื่องจักรครบแล้ว

ที่ผ่านมา บริษัทไม่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญ หรือรับรู้มูลค่ากำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับรายได้รวมของบริษัท โดยปี 2554 - 6 เดือนแรกปี 2557 บริษัทมีกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนจำนวน 4.92 ล้านบาท 3.48 ล้านบาท และ 4.02 ล้านบาท และ 1.16 ล้านบาท ตามลำดับ

3.2.2 ความเสี่ยงจากการใช้เงินกู้ระยะสั้นสำหรับการก่อสร้างอาคารและซื้อเครื่องจักร

เนื่องจากบริษัทใช้เงินกู้ระยะสั้นจากธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งเพื่อก่อสร้างและซื้อทรัพย์สินถาวร เช่น สร้างโรงผสมยาง ซื้อเครื่องจักรผสมยาง และสร้างหอพักพนักงาน เป็นต้น โดยในปี 2556 และช่วง 6 เดือนแรกของปี 2557 บริษัทมียอดหนี้คงค้าง ณ วันสิ้นงวด จำนวน 113 ล้านบาท และ 220.90 ล้านบาท ตามลำดับ เงินกู้ยืมดังกล่าวอยู่ในรูปหนี้สินประเภทตั๋วสัญญาใช้เงิน มีอายุตัวประมาณ 3 เดือนและต่อตัวทุกครั้งที่ครบกำหนด ดังนั้น บริษัทอาจได้รับผลกระทบหากธนาคารพาณิชย์ผู้ให้กู้จะไม่ต่อตัวทุกครั้งที่ครบกำหนด ส่งผลให้บริษัทมีความเสี่ยงด้านการขาดสภาพคล่องทางการเงินหรือจำเป็นต้องหาแหล่งเงินกู้แห่งใหม่เพื่อนำเงินมาชำระหนี้เงินกู้ระยะสั้น รวมถึงมีความเสี่ยงที่อัตราดอกเบี้ยจะมีความผันผวน และอัตราส่วนสภาพคล่อง (Current ratio) ลดลง

การที่บริษัทได้ขอกู้เงินกู้ระยะสั้นนั้น เป็นสิ่งที่บริษัทได้วางแผนไว้ เนื่องจากบริษัทคาดว่าจะได้รับเงินตามแผนการระดมทุนจากการจำหน่ายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนและกลุ่มพนักงานของบริษัทบริษัทจะนำเงินที่ได้ไปชำระหนี้เงินกู้ระยะสั้น หากบริษัทไม่สามารถได้รับเงินจากแผนการระดมทุน บริษัทจะเจรจากับทางธนาคารเพื่อเปลี่ยนจากเงินกู้ระยะสั้นมาเป็นเงินกู้ระยะยาว ซึ่งคาดว่าธนาคารยินดีที่จะเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขให้เนื่องจากธนาคารจะได้รับผลประโยชน์ที่ดีกว่า และบริษัทมีความสัมพันธ์ที่ดีกับธนาคารมาตลอด นอกจากนี้ ที่ผ่านมามีบริษัทยังไม่เคยถูกปฏิเสธจากธนาคารในการที่จะไม่ต่ออายุตั๋วสัญญาใช้เงินแต่อย่างใด ซึ่งบริษัทเห็นว่าการกู้ระยะสั้นบริษัทจะได้รับประโยชน์มากกว่าทางด้านอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ

3.3 ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือการลงทุนของผู้ถือหุ้นหลักทรัพย์

3.3.1 ความเสี่ยงจากบริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ > 50%

ณ วันที่ 30 กันยายน 2557 กลุ่มครอบครัวสัมฤทธิ์วิธนิชาถือหุ้นในบริษัทจำนวน 150 ล้านหุ้น คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท ถึงแม้ว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน จะทำให้สัดส่วนการถือหุ้นลดลงเหลือร้อยละ 69.77 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กลุ่มครอบครัวสัมฤทธิ์วิธนิชายังคงสามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับ 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น การเพิ่มทุน การลดทุน การขายหรือโอนกิจการบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นต้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องผู้ถือหุ้นรายใหญ่เสนอได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งเป็นกรรมการอิสระ จำนวน 4 ท่านจากจำนวนกรรมการทั้งหมด 7 ท่าน เข้าร่วมในการประชุมคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลการทำงานของคณะกรรมการและผู้บริหารบริษัท

รวมถึงการพิจารณาอนุมัติรายการต่างๆ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้นว่าการบริหารงานภายในบริษัทจะเป็นไปอย่างไร้ข้อสงสัย

3.3.2 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้นั้นก่อนได้รับการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดเอ็มเอไอ ในเกณฑ์กำไรจากการดำเนินงาน เมื่อวันที่ [*] กันยายน 2557 และบริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้ ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 300 ราย บริษัทจึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรองและอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่ดีคาดการณ์ไว้หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้